
Od redakcji

Zoophilologica. Polish Journal of Animals Studies 2, 7

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

Czasopismo naukowe – rocznik internetowy – „Zoophilologica. Polish Journal of Animal Studies” ma na celu interdyscyplinarne badania nad znaczeniami, jakie przypisuje się zwierzętom. Sposób uzgadniania tej wiedzy oraz rekonstrukcja nowoczesnych obszarów węzłowych dla myślenia o świecie zwierząt i ludzi wiążą się z potrzebą wytworzenia środowiska wymiany treści niemieszczących się w ramach jednej dziedziny. Czasopismo to ma stanowić forum wypowiedzi zarówno dla teoretyków i historyków kultury, jak i specjalistów z zakresu zoologii i historii nauki. Jedną z hipotez założycielskich czasopisma jest przekonanie, że perspektywa studiów nad zwierzętami (*animal studies*) pozwala na bezpośrednie powiązanie dyskusji światopoglądowych ze zmianami kulturowymi w relacji ludzie – zwierzęta. Poświadczają to już opracowane badania anglojęzyczne, a niniejsze czasopismo postawiło sobie za cel rekonstrukcję relacji ludzi i zwierząt w krajach Europy Środkowo-Wschodniej oraz innych obszarach kulturowych. Zaproponowana przez twórców pisma perspektywa ma w kolejnych publikacjach odsłonić niedostrzegane dotąd przemiany wzorów kultury i moralności, które są obecne w najnowszych dyskusjach ekologicznie zorientowanej humanistyki i jej wersji „post”.

E-czasopismo o specjalistycznym charakterze jest poświęcone nie tylko tematom z zakresu nowej dyscypliny wiedzy – zoofilologii. Powstanie czasopisma wychodzi naprzeciw współczesnym oczekiwaniom i wymaganiom, jakie stawia przed przedstawicielami *animal studies* „trzecia kultura”, a co za tym idzie – biohumanistyka i ekoposthumanizm. Rocznik wpisuje się w nurt rozwijających się, młodych interdyscyplinarnych dziedzin spod znaku „zoo”, a więc zoopoetyki, zoosemiotyki, zooantropologii, zooteologii, zoomuzykologii, zooetnologii, a nawet zoofarmakognozji oraz wszelkich innych nowych i pokrewnych kierunków badawczych, takich jak ekokrytyka, ekolingwistyka czy geopoetyka.